

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20

E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

№ _____

ТОВ _____

**Про надання консультації з питань
практичного застосування окремих
норм законодавства України з питань
митної справи**

РІШЕННЯ

(відповідно до статті 21 Митного кодексу України)

Державна митна служба України розглянула звернення Товариства з обмеженою відповідальністю _____

_____ щодо надання консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи відповідно до статті 21 Митного кодексу України (далі – Кодекс) та повідомляє про таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначено Кодексом, Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Кабінету Міністрів України, прийнятими відповідно до Конституції та

Секретар
Державна митна служба України

Підписувач Артеменко Андрій Володимирович

Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000632138000B3CC900

законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Згідно з пунктом 24¹ частини першої статті 4 Кодексу митний представник – особа, яка уповноважена іншою особою на виконання необхідних дій і митних формальностей, визначених законодавством України з питань митної справи, у рамках взаємовідносин такої іншої особи з митними органами.

Відповідно до частин другої – сьомої статті 11¹ Кодексу представництво може бути прямим або непрямим.

У разі прямого представництва митний представник діє в інтересах і від імені особи, яку він представляє (прямий митний представник).

У разі непрямого представництва митний представник діє в інтересах особи, яку він представляє, але від власного імені (непрямий митний представник).

Під час виконання своїх повноважень митний представник заявляє про те, що він діє в інтересах особи, яку він представляє, та зобов'язаний надати митним органам документи, що підтверджують його повноваження і визначають вид представництва (пряме чи непряме).

Особа, яка не заявляє про те, що вона діє як митний представник, або без належного уповноваження заявляє, що вона діє як митний представник, вважається такою, що діє від власного імені та у власних інтересах.

Митні органи мають право вимагати від особи, яка заявляє про те, що вона діє як митний представник, надати документи, що підтверджують надання їй відповідних повноважень.

Митні органи не повинні вимагати від особи, яка діє як митний представник і виконує дії та митні формальності на регулярній основі, щоразу надавати документи, що підтверджують його повноваження, за умови що така особа може надати такі документи на вимогу митних органів.

Митний представник має право здійснювати декларування товарів в інтересах іншої особи, за умови наявності авторизації на провадження митної брокерської діяльності.

Відносини з комерційного посередництва, а також представництва на сьогодні ґрунтуються на нормах Господарського та Цивільного кодексів України.

Повноваження осіб, що діють як представники у рамках взаємодії з митними органами, підтверджуються документами (договорами), на підставі яких такі повноваження виникають.

Тобто, будь-яка особа у рамках правовідносин з митними органами може діяти через свого митного представника.

Таким чином, модель роботи [REDACTED] [REDACTED] яка запропонована у зверненні, не суперечить законодавству України з питань митної справи, якщо договір між ТОВ [REDACTED] (логістичним оператором) і своїм клієнтом передбачатиме повноваження ТОВ [REDACTED] укладати угоди на декларування товарів з третіми особами від імені та в інтересах клієнта. Так само договір на декларування товарів між ТОВ [REDACTED] та третьою особою має бути укладено від імені та в інтересах клієнта.

Згідно з пунктом 3 частини першої статті 249¹ Кодексу процедура випуску за місцезнаходженням застосовується для декларування товарів на авторизованому об'єкті непрямим митним представником, який діє в інтересах підприємства, яке не має авторизації на застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» (утримувача митного режиму), при цьому такому митному представнику надано авторизацію на застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» (декларант), з дотримання умов, визначених частиною четвертою цієї статті.

Частиною четвертою статті 249¹ Кодексу визначено, що процедура випуску за місцезнаходженням може застосовуватися до товарів, декларантом яких є непрямий митний представник, із дотриманням таких умов:

1) товари переміщуються через митний кордон України із застосуванням транзитних спрощень відповідно до статті 91¹ цього Кодексу;

2) товари пред'являються митному органу та розміщуються відповідно до частини восьмої цієї статті для тимчасового зберігання на авторизованому об'єкті такого непрямого митного представника. Такий об'єкт (крім випадків, якщо митне оформлення товарів здійснюється у спеціально визначених митних органах, зоною діяльності яких є вся митна територія України) має розміщуватися у радіусі не більше 30 кілометрів від фактичного місця розташування відповідного структурного підрозділу митного органу, який відповідає за здійснення митних формальностей на такому об'єкті.

Митне оформлення товарів відповідно до цієї частини здійснюється в робочий час, установлений для митних органів. Положення цієї частини застосовуються до товарів, зазначених у частині п'ятій цієї статті, крім товарів, що класифікуються у товарних позиціях 2203-2208, 2401-2404 і за кодами 2103 90 30 00, 2106 90 згідно з УКТ ЗЕД.

Відповідно до частини восьмої статті 11¹ Кодексу непрямому митному представнику заборонено:

- 1) мати інших митних представників;
- 2) здійснювати декларування у митні режими:

імпорту товарів, на які у випадках, встановлених цим Кодексом та іншими законами з питань оподаткування, надаються звільнення від оподаткування митними платежами (податкові пільги) під час їх випуску для вільного обігу;

імпорту (у частині процедури кінцевого використання);

тимчасового ввезення;

безмитної торгівлі;

переробки на митній території;

переробки за межами митної території;

знищення або руйнування;

відмови на користь держави.

Відповідно до частини восьмої статті 249¹ Кодексу авторизований об'єкт є місцем доставки та використовується для розміщення товарів на тимчасове зберігання та/або у митний режим митного складу.

Облік усіх товарів, що перебувають на об'єкті, зазначеному в авторизації на застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням», ведеться утримувачем такого об'єкта відповідно до умов зберігання документів та ведення облікових записів, визначених статтею 73³ Кодексу.

Під час тимчасового зберігання товарів та/або їх перебування у митному режимі митного складу на авторизованому об'єкті сплата митних платежів підлягає забезпеченню декларантом в один із способів, передбачених пунктами 3-6 частини першої статті 308 Кодексу.

Згідно з частиною шостою статті 249¹ Кодексу з товарами, поміщеними у митний режим митного складу на об'єкті підприємства, на який не має діючої авторизації на експлуатацію митного складу, без дозволу митного органу можуть проводитися операції, призначені для збереження товарів у незмінному стані, за умови що такі операції не змінюють зовнішній вигляд та/або не покращують характеристики товарів, з якими проводяться такі операції, зокрема звичайні операції з товарами, зазначені в пунктах 1-3, 6, 7 частини четвертої статті 73⁶ Кодексу, а також операції з підготовки до розповсюдження чи продажу (формування відправлень, консолідації та подрібнення партій товарів), за умови що такі операції не змінюють характер та/або не покращують характеристики товарів, з якими проводяться такі операції.

Процедура випуску за місцезнаходженням може застосовуватися для декларування товарів на авторизованому об'єкті непрямим митним представником, який діє в інтересах підприємства, яке не має авторизації на застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» (утримувача митного режиму), при цьому такому митному представнику надано авторизацію на застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» (декларант), з дотримання умов та вимог визначених Кодексом.

Таким чином, модель роботи [REDACTED], яка запропонована у зверненні, не суперечить законодавству України з питань митної справи, якщо договір між ТОВ [REDACTED] (логістичним оператором) і своїм клієнтом передбачатиме повноваження ТОВ [REDACTED] укладати угоди на декларування товарів з третіми особами від імені та в інтересах клієнта. Так само договір на декларування товарів між ТОВ [REDACTED] та ТОВ [REDACTED] має бути укладено від імені та в інтересах клієнта.

Згідно з частиною першою статті 426 Кодексу на митному складі можуть розміщуватися товари, зокрема, поміщені у митний режим митного складу (у тому числі консолідовані вантажі).

Строки зберігання у митному режимі митного складу визначаються відповідно до статті 125 Кодексу.

Згідно з частинами першою – третьою статті 125 Кодексу, строк зберігання товарів у митному режимі митного складу не обмежується, крім строку зберігання товарів, які за своїми характеристиками можуть становити небезпеку для довкілля, життя і здоров'я людей, тварин та рослин внаслідок їх довготривалого зберігання.

В окремих випадках, якщо довгострокове зберігання товарів, виходячи з їх характеристик, може становити небезпеку для довкілля, життя і здоров'я людей, тварин та рослин, строк зберігання в митному режимі митного складу таких товарів встановлюється митним органом.

Іноземні товари, що зберігаються в митному режимі митного складу, до закінчення строку їх придатності або до закінчення встановленого митним органом строку зберігання повинні бути задекларовані для ввезення на митну територію України в іншому митному режимі або реекспортовано. Якщо іноземні товари під час зберігання в митному режимі митного складу були зіпсовані або ушкоджені внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили, такі товари за умови належного підтвердження зазначених фактів дозволяється декларувати для вільного обігу на митній території України так, ніби вони були ввезені в зіпсованому (ушкодженому) стані.

З переходом 21 січня 2025 року всіх країн-учасниць Конвенції на застосування NCTS Фаза 5, відомості до транзитних декларацій вносяться за новою структурою, що передбачає заповнення елементів даних на чотирьох різних рівнях, зокрема для групування разом декількох відправлень та гнучкого декларування в одній транзитній декларації консолідованих вантажів (кілька вантажовідправників/вантажоодержувачів).

Особливості виконання митних формальностей щодо товарів, доставлених до авторизованого об'єкта або товарів, які вивозяться з авторизованого об'єкта на умовах Конвенції, затверджено наказом Міністерства фінансів України від

29.06.2023 № 355 «Про затвердження Особливостей виконання митних формальностей під час застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» та внесення змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України» (далі – Наказ).

Відповідно до вимог Наказу, у разі переміщення товарів з використанням транзитної декларації до об'єкта авторизованого вантажоодержувача, після завершення процедури спільного транзиту товари набувають статусу таких, що перебувають на тимчасовому зберіганні на об'єкті, до якого вони надійшли, на підставі даних транзитної декларації, за якою такі товари були ввезені на митну територію України.

В той же час, згідно з пунктом 18 частини третьої розділу VII Порядку реалізації положень Конвенції про процедуру спільного транзиту на території України, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.10.2022 № 325 товари, щодо яких завершено процедуру спільного транзиту, мають бути задекларовані в інший митний режим у строки, встановлені статтею 263 глави 40 розділу VIII Кодексу.

Згідно з абзацом другим підпункту 2 частини п'ятої статті 249¹ Кодексу товари, ввезені на митну територію України у складі однієї партії та розміщені для тимчасового зберігання на авторизованому об'єкті, можуть декларуватися у митні режими, визначені цією частиною, за кількома митними деклараціями лише після їх поміщення у митний режим митного складу.

Відповідно до частин першої та другої статті 124 Кодексу під консолідованим вантажем розуміється вантаж, що перевозиться одним транспортним засобом і складається з двох і більше партій товарів для різних одержувачів або для одного одержувача від різних відправників.

Пунктами 17, 19 та 20 Положення про митні декларації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 року № 450 (далі – Положення № 450), передбачено, що митна декларація за формою єдиного адміністративного документа заповнюється на партію товарів, що переміщуються через митний кордон України на підставі одного зовнішньоекономічного договору (контракту) або іншого документа, що використовується в міжнародній практиці замість зовнішньоекономічного договору (контракту), та поміщується у визначений митний режим.

Партією товарів вважаються, зокрема, товари, що переміщуються через митний кордон України від одного відправника на адресу одного одержувача за одним товарно – транспортним документом на перевезення.

Випадки складання кількох митних декларацій на одну партію та однієї митної декларації на кілька партій товару визначені пунктом 6 розділу I Порядку заповнення митних декларацій за формою єдиного адміністративного документа, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 651.

Виходячи із зазначеного вище, відповідно до статті 21 Кодексу, Державною митною службою України прийнято наступне рішення:

1) ТОВ [REDACTED], як прямий митний представник може залучати до безпосереднього декларування товарів іншого митного брокера (прямого митного представника) якщо договір ТОВ [REDACTED] (як логістичного оператора) з його клієнтом передбачає повноваження ТОВ [REDACTED] укладати таку угоду на декларування товарів від імені та в інтересах клієнта.

2) Процедура випуску за місцезнаходженням може застосовуватися для декларування товарів на авторизованому об'єкті непрямым митним представником ТОВ [REDACTED] який діє в інтересах підприємства, яке не має авторизації на застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» (утримувача митного режиму), при цьому такому митному представнику надано авторизацію на застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» (декларант), з дотримання умов та вимог визначених Кодексом.

3) ТОВ [REDACTED] відповідно до положень статті 249¹ Кодексу під час застосування спрощення «процедура випуску за місцезнаходженням» може розміщувати товари на авторизованому об'єкті у митний режим митного складу.

Строк зберігання товарів у режимі митного складу не обмежується крім особливостей визначених частиною другою та третьою статті 125 Кодексу.

4) ТОВ [REDACTED] необхідно подавати митному органу митні декларації із врахуванням поняття товарної партії, визначеного Положенням № 450.

Під час застосування «процедури випуску за місцезнаходженням» товари, які надійшли у складі однієї партії та розміщені для тимчасового зберігання на авторизованому об'єкті можуть декларуватись у митні режими, визначені частиною п'ятою статті 249¹ Кодексу за кількома митними деклараціями лише після їх поміщення у митний режим митного складу.

Відповідно до частин третьої та шостої статті 21 Кодексу консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи має індивідуальний характер і може використовуватися виключно особою, якій надано таку консультацію.

Консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи може бути оскаржена до суду як правовий акт індивідуальної дії, якщо вона, на думку заінтересованої особи, суперечить нормам відповідного акта законодавства.

Директор Департаменту організації
виконання митних формальностей
[REDACTED]

Андрій АРТЕМЕНКО